

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 15/06/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 105: Dùng tâm chân thành để chiêu cảm

Nhiều người không biết dùng tâm chân thành để chiêu cảm Phật Bồ Tát Thánh Hiền và Thần. Họ chỉ dùng vọng tâm để mong cầu, van xin. Nếu van xin hay dùng vọng tâm để cầu mà đạt được thì đó chính là yêu ma quỷ quái đến hỗ trợ, giúp họ đọa lạc hơn và để chúng dễ dàng đòi món nợ năm xưa. “*Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ bất thành nhân chi ác*”, cho nên, nếu chân thật vì chúng sanh thì Phật Bồ Tát Thánh Hiền Thần sẽ đến hỗ trợ. Ngược lại, nếu dùng vọng tâm tham cầu lợi lộc thì chỉ có ác thần ác quỷ đến để thành toàn hay thỏa mãn tham cầu cho chúng ta.

Nếu không biết điều này thì cả đời này chúng ta sẽ bị lừa, đến nỗi đi vào đọa lạc rồi mà cũng không biết. Tu học Phật pháp mà tâm càng lúc càng thanh tịnh hơn, tập khí phiền não ngày một bớt thì là tu đúng. Còn nếu tập khí phiền não ngày một lớn hơn thì chúng ta đã tu sai rồi! Vậy chúng tay hãy thử quán sát xem ngày ngày khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình có xuất phát từ tâm chân thành muốn làm lợi ích cho chúng sanh hay xuất phát từ tâm ảo danh ảo vọng? Tôi thấy có rất nhiều người làm việc vì ảo danh ảo vọng hay như lời Hòa Thượng nói là làm cho dễ coi tức là trước mặt người khác thì tinh tấn, sau mặt người khác thì lười biếng, giải đãi. Tâm như vậy yêu ma quỷ quái, oan gia trái chủ nhìn thấy hết và họ sẽ đến để thành toàn cho mình vậy, làm cho mình nhanh đọa lạc hơn!

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta học Phật có công đức chân thật là tâm thanh tịnh. Trong tâm thanh tịnh mới sanh ra trí tuệ. Đây gọi là trí tuệ bát nhã! Nếu trí tuệ này ứng dụng trong cuộc sống thường ngày, ứng dụng trong lúc làm việc, ứng dụng trong đối nhân xử thế tiếp vật thì nó chính là chân thành, là chân tâm***”. Bát nhã nghĩa là đáo bỉ ngạn, trí tuệ bát nhã là trí tuệ đưa chúng ta vượt thoát sinh tử luân hồi. Trí tuệ bát nhã là trí tuệ chân thật từ nơi tự tánh của chúng ta. Khi có trí tuệ này, mọi lúc mọi nơi chúng ta đều thể hiện tâm chân thành, thanh tịnh, và từ bi. Trong mọi sự mọi việc đều không vì mình mà lo nghĩ.

Nghe đến đây, chúng ta cảm thấy rất dễ hiểu nhưng khi làm, lại làm sai hết. Chỉ cần có chút danh vọng lợi dưỡng thì chúng ta dính vào danh vọng lợi dưỡng, suốt ngày tham cầu danh vọng lợi dưỡng và hưởng thụ năm dục sáu trần. Cho nên Hòa Thượng mới nói “*Tài sắc danh thực thùy – địa ngục ngũ điều căn*”. Chúng ta tự suy nghĩ rằng tại sao việc này nghiêm trọng đến vậy? Thật ra, khi chúng ta đối trị được năm dục rồi, chúng ta thấy rất nhẹ nhàng, còn có những người không đối trị mà tùy thuận. Có một

chút danh thì muốn thối phồng cái danh lên, có một chút lợi thì muốn chiếm lợi, đặc biệt là chiếm lợi của đại chúng, dễ dàng biến thủ và sử dụng đồ của công. Nếu chúng ta không nhận ra, cứ để những tập khí xấu ác này dần dất, cuối cùng tu hành để thành cái gì? Chỉ là trở thành ngã quỷ chứ không thể thành Thánh thành Hiền!

Người xưa coi Quân tử là mức thấp nhất rồi mới đến Hiền nhân và Thánh nhân. Tiêu chuẩn của người Quân tử là “*Thấy lợi không màng, thấy khó thì dấn thân vào.*” Từ cách một người quân tử là như vậy, còn chúng ta suốt ngày khoe khoang tôi là đệ tử của Phật, tôi đang hành Bồ Tát đạo. Cho nên có lần Hòa Thượng nhắc đến những người này, Ngài nói: “*Hằng ngày, họ có những khó khăn, họ cho rằng bị Ma phá, bị Ma Ba Tuần phá*” và Ngài khẳng định rằng: “*Liệu có đủ tư cách để Ma Ba Tuần đến phá không?*”. Chắc chắn là chưa đủ tư cách để Ma Ba Tuần đến phá mà những con Ma nhỏ đã khiến thay đổi bản chất rồi! Có người tự hào rằng thiên ma đến phá. Thật ra, chưa cần đến thiên ma, chỉ cần những con ma nhỏ như chút danh, chút lợi là họ đã quên đi chính mình.

Chúng ta nên nhớ rằng, công phu không cao nhưng dụng tâm phải chân thành. Cho nên khoan hãy nói đến công phu tu hành, chúng ta hãy sửa lại tâm của mình. Tâm mình vẫn còn không thật, có quá nhiều sự gian dối. Hãy bắt đầu từ tâm chân thành! Có được tâm này, chúng ta công phu pháp môn nào cũng có thể cảm ứng được. Nhà Phật gọi là “*Chỉ thành cảm thông*”, nhờ sự chân thành mà chiêu cảm thiện hữu tri thức, chiêu cảm thầy tốt bạn lành đến giúp đỡ chúng ta. Hòa Thượng nói: “***Thể của chân tâm là tâm chí thành (chân thành đến cùng tột). Phật dạy chúng ta, không luận là đối với người, đối với chúng sanh ở chín pháp giới, đều là phải dùng tâm chí thành. Chúng ta thường dùng tâm chân thành đối với Phật Bồ Tát.***”

Ngoài Phật Bồ Tát ra chúng ta có dùng tâm chân thành không, đặc biệt là với chúng sanh khổ nạn? Ta có khởi được tâm từ bi để cứu khổ ban vui hay không? Nếu đã khởi tâm từ bi để cứu khổ ban vui thì chính mình phải nỗ lực hoàn thiện bản thân để có đủ năng lực cứu khổ ban vui. Việc này không thể nói bằng miệng. Phải chăng chúng ta đang một mặt nói muốn cứu giúp chúng sanh nhưng ngày ngày vẫn ngủ trễ, lười biếng, chểnh mảng, không chuyên cần tinh tấn. Hòa Thượng từng nói: “*Bạn nói bạn độ chúng sanh mà cơm bạn còn không biết nấu*”. Điều này thật sự đáng phản tỉnh! Mình muốn dạy người mà không biết làm thì không thể dạy được!

Một người phát tâm độ chúng sanh, giúp ích chúng sanh thì bản thân người đó phải nỗ lực hoàn thiện mình để có đủ năng lực độ chúng sanh. Đó mới là phát tâm, còn nếu phát tâm mà chỉ nói miệng, không làm gì cả, ngày ngày vẫn tùy tiện phóng túng, tham vẩn tham ...vv thì đó không phải là phát tâm. Chỗ này, Hòa Thượng nhắc chúng ta phải dùng tâm chân thành đối với tất cả chúng sanh chín pháp giới như Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh, Trời, người, A Tu La, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát. Nếu chưa phát khởi tâm chân thành thì hãy bắt đầu từ tâm chân thành, rồi sau mới nói đến việc hạ

thủ công phu hoặc làm việc gì đó. Nếu không từ tâm chân thành thì làm bất kỳ việc gì cũng là ảo danh ảo vọng và vì mục đích kiến lập bá đồ cá nhân chứ không phải vì chúng sanh phục vụ.

Một khi đề khởi được tâm chân thành hay nói cách khác tâm chí thành đạt đến tột đỉnh thì ruồi muỗi còn biết cung kính chúng ta. Đây là lời Hòa Thượng nói không phải lời của tôi. Ngài nói: ***“Ấn tổ khi ngoài 70 tuổi, gần như những trùng nhỏ không còn ở bên cạnh Ngài để quấy nhiễu. Khi tôi ngoài 70 tuổi thì kiến, muỗi, thằn lằn, gián, những động vật nhỏ bé này đều rất tốt, đều ở chung rất hòa thuận, thậm chí trong vườn có những chú chim nhỏ bay đến để làm tổ. Ta dùng tâm chân thành để đối đãi chúng thì chúng cũng dùng tâm chân thành để đáp lại với ta. Chúng ta hòa thuận cùng sống, cùng tồn tại, giúp đỡ lẫn nhau, không có ý niệm tổn hại nhau”***.

Chúng ta tỏ vẻ tôn kính với người, với Phật Bồ Tát nhưng đối với chúng sanh nhỏ bé, chúng ta lại thiếu lòng tôn kính. Cho nên hãy cùng nhắc nhở nhau rằng nhất định phải đề khởi được tâm cung kính đối với tất cả chúng sanh. Phật dạy chúng ta không sát sanh nhưng có người lại nói rằng chỉ không sát sanh những con vật lớn còn những con vật nhỏ thì không thể tránh được. Đây là cách nói sai, làm gì có chuyện con vật lớn thì không được giết còn con vật nhỏ thì tùy tiện giết. Đó chỉ là sự tự biện bạch cho việc không làm được theo đúng lời Phật dạy.

Một em nhỏ năm tuổi, con trai của ông Lý Kim Hữu – một vị hộ pháp cho Hòa Thượng, từng thấy những người bạn của mình bắt chước người lớn giết những con kiến thì bé liền nói với Hòa Thượng rằng: ***“Mình không được giết các bạn kiến đâu. Các bạn kiến dễ thương lắm! Mình không được giết chúng, mình giết chúng, nếu mình là kiến thì mình có bằng lòng để người ta giết không?”*** Câu nói của bé năm tuổi khiến người lớn chúng ta phải phản tỉnh. Chúng sanh trong vòng sanh tử luân hồi này, trong vô lượng kiếp đến nay, chúng ta đã từng trải qua biết bao nhiêu thân mạng. Lúc từng làm thiên nhân, nhưng cũng có lúc làm chúng sanh ở Địa ngục, làm Ngạ quỷ, làm A Tu La.

Cho nên chân thành đối đãi, bình đẳng đối đãi là vô cùng quan trọng, Phật đều khuyên bảo chúng ta phải nên làm. Nếu không làm được thì không thể phát khởi được tâm đại từ bi của chính mình. Hòa Thượng nói: ***“Vào buổi tối, khi muỗi đến đốt cô Dương Thục Phân (một trong những học trò lớn mà Hòa Thượng rất tâm đắc, là thầy dạy của Thầy Thái), cô đã thương lượng với muỗi và nói rằng: “Các bạn có thể đốt vào tay, chân của tôi nhưng không được đốt vào mặt vì đốt vào mặt, ngày mai lên lớp dạy học, trông rất khó coi. Hãy để cho tôi có một chút thể diện.” Cô còn thương lượng với chúng rằng: “Có thể đốt nhưng đừng ngứa, đừng đau!” Bạn đừng coi thường những chúng sanh nhỏ này, chúng có linh tánh, chúng rất hợp tác nên chúng chỉ đốt vào tay và chân chứ không đốt vào mặt.”***

Còn chúng ta với tập khí nhiều đời nên khi bị đốt ngứa và đau chỗ nào thì bất giác nhất thời không nghĩ đến việc có chúng sanh đang bám víu vào đó nên liền đưa tay đập

vào chỗ đó, khiến các con vật nhỏ bị chết. Đây là tập khí xấu mà chúng ta phải phản tỉnh để ngăn chặn. Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta đối với người, với vật, với sự việc, thậm chí rau trồng trong vườn, cũng có thể dùng tâm chân thành, thì đều sẽ khởi lên cảm ứng. Đây là thật, không giả một tí nào! Có một lần, pháp sư Ngô Liêm thấy một trái dưa đến báo mộng rằng: “Tôi lớn lắm rồi! Sao không đến hái? Ngay ngày hôm sau, thầy Ngô Liêm ra vườn dưa tìm thì quả nhiên, trong lớp lá dày, có một quả dưa thật to.”***

Động vật có linh tánh và thực vật cũng có linh tánh. Chúng ta đến nhà ai đó, mà thấy vườn nhà có cây cối xanh tốt chứng tỏ người chủ nhà đó rất khỏe mạnh, thịnh vượng. Nếu cây cối thiếu màu xanh, thiếu sức sống thì gia chủ đó nhất định có vấn đề. Từ việc này, chúng ta có thể phản tỉnh hai việc, một là việc bên ngoài, rõ ràng chúng ta đang thiếu đi sự chăm sóc, tưới nước cho cây. Hai là việc bên trong nội tâm. Chúng ta cần kiểm điểm lại xem khởi tâm động niệm của mình gần đây là gì? Thân của chúng ta có chân thật làm các việc lợi ích chúng sanh hay là bấy lâu nay dùng thân này một cách tùy tiện, phóng túng trong năm dục sáu trần? Ngày ngày, chúng ta đang nghĩ tưởng đến việc gì? Đến ảo danh ảo vọng, tự tư tự lợi, đến hưởng thụ hay nghĩ tưởng việc lợi ích chúng sanh?

Hòa Thượng nói: ***“Đối với cây cỏ mà còn có cảm ứng, đối với động vật nhỏ cũng có thể cảm ứng, vậy thì, tại sao không thể cảm ứng đối với Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, Thần? Việc này mỗi chúng ta cần phải phản tỉnh.”*** Chúng ta mỗi ngày phát ra không phải là tâm chí thành mà là vọng tâm, là sự tham cầu vô độ. Cho nên Hòa Thượng sách tấn chúng ta rằng: ***“Chưa hề khởi được tâm chân thành thì phải bắt đầu quay lại mà đề khởi tâm chân thành.”*** Trong đời nhân xử thế tiếp vật, trong hành động tạo tác, trong khởi tâm động niệm đều phải xuất phát từ tâm chân thành. Nếu chân thành thì nhất định trên sẽ chiêu cảm được với Phật Bồ Tát, dưới sẽ chiêu cảm được với chúng sanh nhỏ bé. Chúng ta hãy quan sát để thấy rằng có những người làm việc rất hanh thông, còn chúng ta khi làm việc thì chướng ngại. Vậy chướng ngại do đâu? Chướng ngại là ở chính nơi ta chứ không phải ở bên ngoài.

Tu học Phật pháp, chúng ta cần có công đức mà công đức chân thật có được phải xuất phát từ nơi tâm chân thành. Chỉ cần một chút ảo danh ảo vọng, tự tư tự lợi sẽ làm mất đi sự chân thành trong tâm. Khi đó, mọi việc làm của chúng ta dù là việc thiện lớn hay nhỏ đều bị dẫn đạo bởi tâm tham cầu. Cho nên đó là lý do vì sao có những người làm việc thiện, chỉ trong một thời gian ngắn thì phải bỏ vì quá chán nản, mệt mỏi, phiền nhiễu. Trong khi đó, có những người làm việc thiện lại không hề chán nản, không hề mệt mỏi, không hề phiền nhiễu, không có chút vương bận gì. Hòa Thượng nói: ***“Trước khi làm tâm rộng không, sau khi làm tâm cũng rộng không”***. Còn chúng ta, trước khi làm, tâm đã vương bận và khi làm nên thành quả thì còn vương bận hơn. Nếu như vậy, càng làm nhiều thì càng vương bận, càng dính mắc. Từ đây, hãy suy luận xem ai làm chướng ngại? Toàn là chính mình làm vương bận chính mình.

Cho nên hãy đề khởi tâm chân thành và bồi dưỡng cho tâm chân thành này lớn lên. Từ đây về sau, làm bất cứ việc gì, phải bắt đầu từ tâm chân thành thì những việc làm đó nhất định sẽ được sự gia hộ của Phật Bồ Tát, long thiên thiện thần, của các bậc thiện hữu tri thức. Các trại hè mà chúng ta từng tổ chức và riêng hôm nay, hai trại hè của chúng ta đang diễn ra ở hai tỉnh thành miền Trung và miền Bắc cách nhau hơn cả ngàn cây số, đã cho thấy tinh thần làm việc của mọi người. Ai ai cũng đều mang tâm chân thành đến để phục vụ, để hy sinh phụng hiến. Không có ai dùng tâm ảo danh ảo vọng để làm. Nhiều người đặt câu hỏi vì sao người của chúng ta có thể hy sinh phụng hiến một cách vô điều kiện như vậy? Bởi vì mọi người đều hiểu lời của Hòa Thượng dạy: *“Việc tốt cần làm nên làm, không công, không đức”*.

Trại hè Yên Bái thu hút nguồn lực tiền của, công sức tự nguyện của mọi người. Làm xong thì ai về nhà nấy, chẳng có chút vướng bận hoặc lưu luyến. Nếu có người sợ được sợ mất, sợ hơn sợ thua, sợ lời sợ lỗ thì liền có chướng ngại. Cho nên nếu chưa phát khởi được tâm chân thành thì hãy quay lại tu từ tâm chân thành. Có tâm chân thành rồi thì làm bất cứ việc gì đều sẽ hanh thông, không có chướng ngại. Việc này, không phải chúng ta tự nói ra, tự đặt ra để sách tấn nhau mà đã được thực chứng bằng cả cuộc đời của Hòa Thượng. Xuất phát điểm cuộc đời Ngài không bằng ai, nhưng chỉ có tâm chân thành mà mọi việc Ngài làm đều hanh thông. Có người hỏi Hòa Thượng rằng mấy mươi năm hành pháp, Ngài có gặp chướng ngại gì không. Ngài nói: *“Tôi suy nghĩ một lúc và nói với họ rằng: Không hề có chướng ngại! Có thể nói là vạn sự như ý. Tâm tưởng thì sự thành.”*

Hòa Thượng đã làm được việc là khi tâm vừa nghĩ đến thì việc đã thành công, chứ không phải đi mong cầu hay van xin người khác. Đây mới là *“chí thành cảm thông”*. Còn nếu chúng ta phải đi van xin, hướng đến người này, người kia xin xỏ, thì đó là phan duyên. Phật pháp không cần phan duyên, chỉ cần thật làm! Thật làm thì nhất định trên cảm thông với Phật Bồ Tát, dưới cảm thông đến các bậc thiện hữu tri thức đồng tâm cùng làm việc tốt với chúng ta để chân thật lợi ích cho chúng sanh. Cho nên nếu chưa phát khởi được tâm chân thành thì hãy quay trở lại tu từ tâm chân thành./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!